

LIBRISWe know
books

Ilustrații de Sara Mulvanny

Redactare: Anda Marin
Tehnoredactare & DTP copertă: Mihail Vlad
Corectură: Mihaela Cosma
Pregătire de tipar: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

LAWRENCE, CAROLINE**Cronicile intoarcerii în timp** / Caroline Lawrence; trad. din lb. engleză

și note de Roxana Tocilescu. - Pitești: Paralela 45, 2021

2 vol.

ISBN 978-973-47-3337-8

Vol. 2.: Aventură în Atena. - 2021. - ISBN 978-973-47-3435-1

I. Tocilescu, Roxana (trad.) (note)

821.111

Editura Paralela 45

The Time Travel Diaries #2. Adventure in Athens
Caroline Lawrence

Text copyright © Roman Mysteries Ltd., 2020
Illustrations by Sara Mulvanny/agencyrush.com, 2020

Originally published in the English language in the UK by Piccadilly Press,
an imprint of Bonnier Books UK Limited

Copyright © Editura Paralela 45, 2021
Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul
este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.
www.edituraparelela45.ro

Caroline Lawrence

CRONICILE ÎNTOARCERII ÎN TIMP

AVENTURĂ ÎN ATENA

volumul 2

Traducere din limba engleză și note de
Roxana Tocilescu

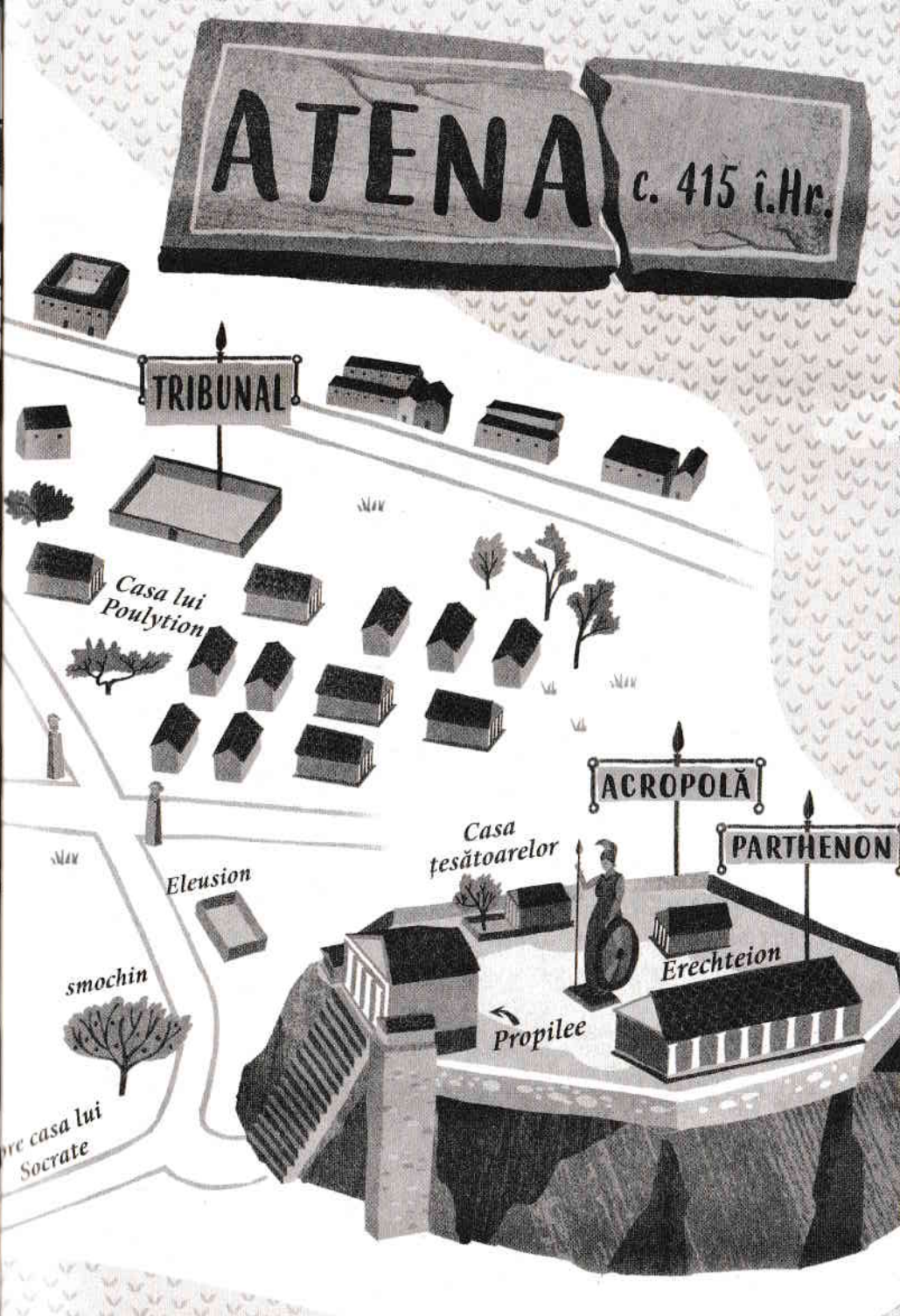
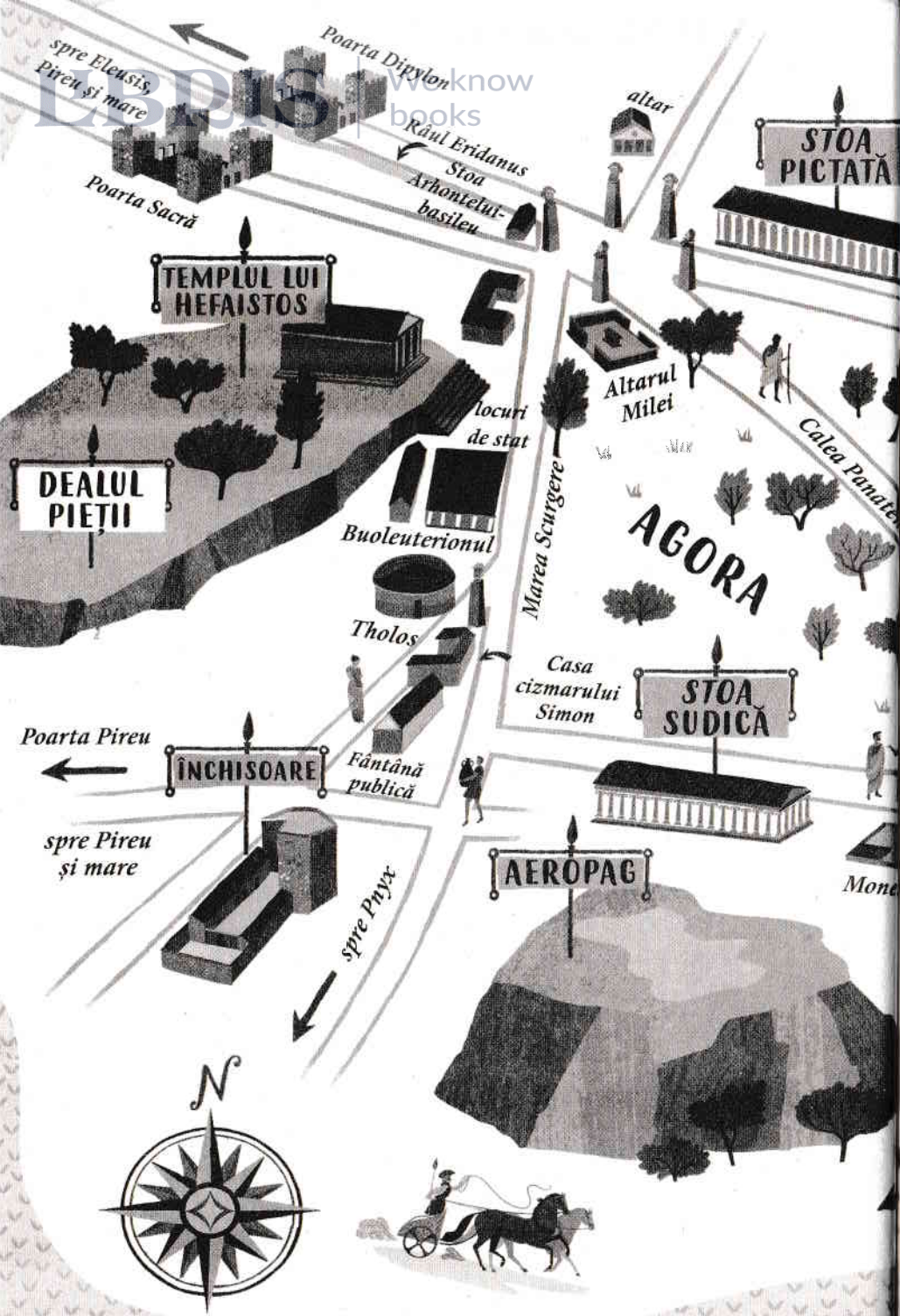
Editura Paralela 45

Cuprins

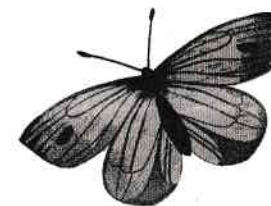
1. Faimoși, în sfârșit	11
2. Fete Răutăcioase	15
3. Vreau înapoi	19
4. Dialogurile lui „Palton“	24
5. Clasa întâi	28
6. Atena de cinci stele	32
7. Altceva decât Bill și Ted	36
8. Surpriza din limuzină	39
9. Cafeneaua Socrate	43
10. Jeff și Geoff	47
11. Pup sau șut	52
12. Planul P de la Parthenon	57
13. Aterizare udă	62
14. Ne îmbrăcăm	66
15. Cineva sparge distracția	69
16. Paznicii pragului	75
17. Morți posibile în Atena	80
18. Băiatul auriu	84
19. Imersiune în sunet de gong	89
20. Pensiune completă	94
21. Conducătorul de car	97
22. Spre Pireu	101
23. Carele greșite	106
24. Băiatul de la fântână	110
25. Frunte plată	114
26. Agora cea puturoasă	119
27. Fata în turcoaz	123

28. Negoț echitabil	126
29. Căutându-l pe Socrate	129
30. Moș Crăciun într-o față de masă	134
31. Oraș buclucaș	138
32. Mersul pelicanului	142
33. Cununile adorației	146
34. O mulțime de mici cizmari	150
35. Metoda socratică	155
36. Panglica roșie	162
37. Adunare de urgență	165
38. Povestitorul	170
39. Pe o pistă falsă	174
40. Suflete-fluturi	179
41. Nimfe acvatice	183
42. Cum să salvezi lumea	188
43. Leagăna-te ușor	194
44. Aruncarea cu vinul	199
45. I-a scăpat porumbelul	204
46. Distrugătorii de herme	209
47. Distrugerea lui Socrate	214
48. Socrate la el acasă	217
49. Mica voce divină	222
50. Cunoaște-te pe tine însuși	226
51. Nu e nicio bufniță	230
52. Cheia	236
53. Ultimele cuvinte	241
54. Înapoi în viitor	244
55. Cum au murit	249
56. Înapoi la școală	255
57. Clubul Socrate	259
Nota autoarei	263
Caroline Lawrence	265

*Domnului profesor Armand D'Angour,
care a avut amabilitatea să fie consultant la această carte și
și-a îngăduit să apară ca personaj în ea.*

Faimoși, în sfârșit

Când eu și prietenul meu cel mai bun ne-am întors în timp ca să-l găsim pe cel mai înțelept om care-a trăit vreodată, n-am făcut-o decât ca să fim bogați și faimoși.

Totul a început în prima zi după vacanța de Paști, când ne-am întors la școală. Aterizaserăm nu demult, întorcându-ne de pe dealurile Albani, în apropiere de Roma, unde fuseserăm la un curs de două săptămâni, și am luat un Uber direct de la aeroport.

Când am intrat în cantina școlii în mijlocul pauzei de prânz, toți elevii au amuțit și s-au uitat spre noi, șușotind admirativ și înghiontindu-se între ei. Cum toată viața mea am fost un mare tocilar, am crezut, bineînțeles, că se uitau la altcineva. M-am întors să văd dacă nu intrase vreo vedetă în spatele nostru. Dar nu eram decât noi: eu și Dinu.

Am ridicat din sprâncene către Dinu. Dinu e un puști masiv din România, care obișnuia să fie cam agresiv.

Acum e cel mai bun prieten al meu.

— Ce se întâmplă? m-a întrebat el în greacă antică, limba pe care o studiaserăm intens în ultimele două săptămâni. Se uită așa la noi pentru că nu purtăm uniforma?

– Nu cred, am răspuns eu. Poate c-au aflat ce-am făcut la începutul anului?

– Nici gând, a zis el. Și n-ar fi impresionați nici dacă ar ști.

– Probabil ai dreptate.

În timp ce m-am servit cu macaroane cu brânză și fasole verde, l-am studiat pe Dinu, care și-a ales un cartof copt și toate garniturile.

Arăta bine. Soarele din Italia îi deschisese părul, blondul-închis i se transformase într-un blond-auriu. Tricoul alb îi scotea în evidență bronzul sănătos și mușchii bine definiți.

– Poate că se holbează la noi pentru că arătăm bine?

Dinu și-a umflat pieptul.

– Eu arăt bine, vrei să zici. Tu arăți bine doar pentru oamenii care nu au dentiști sau doctori adevărați, m-a tachinat el zâmbind.

Am oftat. Dinu avea dreptate. Sigur, am o dantură bună, o piele curată și-un păr lucios, dar asta are, practic, orice om din Londra secolului XXI. Sunt cel mai scund puști de vârsta mea și am vocea unui băiat de cor.

Nici măcar bronzul meu roman nu mă putea face să par șmecher.

Așa că de unde privirile admirative?

Eu și Dinu ne-am îndreptat spre masa din fundul cantinei, unde stăteau de obicei prietenii noștri de la clubul de latină.

Toată lumea ne zâmbea larg, de la fotbalistii mari dintr-a unșpea la militanții dintr-a noua la micii ecologiști dintr-a cincea. Chiar și fetele răutăcioase dintr-a șasea păreau interesate.

– De ce ne zâmbește toată lumea? a întrebat Dinu, vorbind tot în greacă antică.

– *Oudèn oïda*, i-am răspuns.

„Nu știu nimic.“

– Dinu! Alex! Stați cu noi! a strigat una dintre Fetele Răutăcioase.

Numele ei era Chastity. Tatăl ei era un star pop care nu credea în școli private, iar ea era cea mai drăguță și răutăcioasă fată de la

Wandsworth Academy. Avea vârfurile părului vopsite în albastru și un tatuaj în formă de fluture pe gât.

Mda. Un tatuaj adevărat.

Până și profesorilor le era frică de ea.

Am încetinit.

– Vrei să stăm cu ele?

– De ce nu? a răspuns Dinu.

L-am lăsat să se așeze lângă Chastity, iar eu mi-am pus tava cu mâncare lângă cea a Kiane. Kiana e pe jumătate jamaicană, are părul negru foarte creț, pielea măslinie și ochii aurii. Bunica mea ar spune că e „mignonă“, ceea ce în franceză înseamnă „mică, dar perfect proporționată“.

– În ce limbă vorbești? a întrebat Chastity, trecându-și mâna prin vârfurile albastre ale părului.

– Ă, în greacă antică, am răspuns. Tocmai ne-am întors de la un curs intensiv ținut într-un *palazzo* din apropierea Romei.

M-am pregătit să mi se răspundă prin râsete batjocoritoare. În schimb, cea de-a treia fată, Maude, a suspinat:

– Ooo, ce-mi place cum pronunți *palazzo*.

– Așa se spune în italiană la „palat“, am zis eu.

Vocea mi-a ieșit mai subțire decât mi-ar fi plăcut, dar niciuna dintre fete n-a părut să observe. Am gângurit mai departe:

– Era o reședință cu fresce pe pereți, grădini englezești și vedere spre Roma.

Chastity s-a aplecat în față.

– E adevărat că ați fost sponsorizați de Mannasoft Games?

– Doar pentru c-ați făcut o prezentare de joc pe YouTube? a întrebat Kiana.

– Da, a zis Dinu, părând încântat. Am postat o prezentare a ultimului lor joc de platformă și le-a plăcut. Așa că acum suntem consultanți.

– Mannasoft Games sunt cei mai șmecheri, a zis Maude.

Vârfurile roz ale părului ei aveau aceeași culoare cu a buzelor.

– Vă plac jocurile pe calculator plasate în Antichitate? am întrebat eu, rămânând în aer cu furculița plină de paste.

– Logic, a zis Chastity.

– Evident, a adăugat Maude.

– Atunci poate c-ați vrea să știți, a zis Dinu pe un ton important, că ne oferim serviciile de consultanță și pentru următorul lor joc. E plasat în Atena antică. De-asta ne-au trimis în Italia. Să învățăm greacă antică.

– Credeam că în Italia se vorbește latină, a zis Maude.

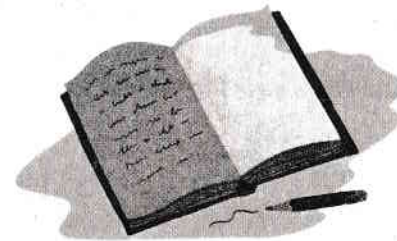
– Nu, italiană, a zis Chastity. Latina e o limbă moartă.

A trebuit să mă ciupesc singur. Cele mai șmechere fete din anul nostru vorbeau despre greacă antică și latină.

În gând țipam: „Ce naiba s-a întâmplat în cele două săptămâni în care am lipsit?“

2

Fete Răutăcioase

M-am holbat la Dinu și el s-a holbat la mine. Nu ne venea să credem că Fetele Răutăcioase de la Wandsworth Academy erau interesate de cursul de greacă antică pe care-l urmaserăm în vacanța de Paști.

– Ă... Chastity are dreptate, am zis eu. Se vorbește italiana în Italia. Dar ăsta era un loc special în care puteai să înveți două limbi moarte: latina sau greaca antică.

– Spune ceva în greacă antică! a suspinat Maude.

Dinu a zâmbit și s-a aplecat în față.

– Ești atât de focoasă, că poți să arzi Troia din temelii.

– Dinu! Termină! am șuierat eu în greacă.

– Ce-a spus? a întrebat Maude, întorcându-și ochii de un albastru-deschis spre mine.

Reacționând rapid, am răspuns:

– A zis că ești la fel de frumoasă ca Elena din Troia, ca „chipul ce prin vraja sa/ Putere a avut spre a-mpânzi/ Al apelor întins cu mii și mii/ De pânze de corăbii“¹. Și voi la fel! am adăugat iute, uitându-mă la fiecare în parte.

¹ Alex citează niște versuri celebre ale dramaturgului Cristopher Marlowe, din *Doctor Faustus*; traducere de Leon D. Levițchi, Andrei Bantaș și Florentin Toma, în *Teatru*, Editura Univers, București, 1988.

Chastity și Kiara au schimbat o privire și și-au dat ochii peste cap, dar Maude a chicotit.

Am luat o gură zdravănă de paste, dar gâtul îmi era uscat de panică și-am început să mă înec. Vreme de câteva secunde lungi mi-a fost teamă c-aș putea muri chiar atunci, dar bătaile lor blânde pe spate și un gât mare de apă au ajutat mâncarea să alunece.

Dinu și-a dat ochii peste cap. Era clar ce voia să zică: „Nu pot să te scot nicăieri.”

Mi-am șters ochii înlăcrimați cu un șervețel. Oare puteam să fiu mai jalnic de-atât?

Și totuși, Fetele Răutăcioase încă erau drăguțe cu mine.

– Hei, voi doi ar trebui să veniți la petrecerea mea, sâmbăta asta, a zis Chastity. Părinții mei n-o să fie acasă și-o să ne jucăm cu toții cel mai tare joc de platformă din lume.

Kiana ne-a făcut cu ochiul.

– Cred că știți care.

Mai să leșin. Cele mai frumoase fete dintr-a șasea ne invitau să ne jucăm pe calculator? Ceva era profund greșit în univers.

Cumva, eu și Dinu am reușit să supraviețuim aceluia prânz. Le-am povestit despre excursia pe care o făcuserăm la un cimitir etrusc, despre comedia grecească în care jucaserăm și despre furtuna cu trăsnete care se abătuse asupra Romei. Când a sunat clopoțelul, fetele s-au ridicat și ne-au zâmbit radios în timp ce-și duceau tăvile.

Eu și Dinu am rămas înmărmuriți.

– Ce-a fost asta? l-am întrebat eu.

– Habar n-am.

– Am ajuns într-un univers paralel? Să-l sunăm pe Domnul Distins?

În ianuarie, când eu și Dinu ne întorseserăm dintr-o excursie ultra-secretă, am fost instruiți de un oficial al guvernului pe care l-am botezat „Domnul Distins”. Ne-a spus să-i dăm de știre dacă observăm ceva diferit la lumea în care trăim, ceva care să fie altfel decât la plecarea

noastră. În următoarele zile, săptămâni și luni, niciunul dintre noi nu a remarcat nimic care părea greșit. Dar acum începeam să am îndoieli.

Cantina se golea și ne pregăteam să ne ducem tăvile, când sora mai mică a lui Dinu s-a trântit pe un scaun lângă el, în fața mea.

– Bănuiesc că niciunul dintre voi n-are idee ce se întâmplă, nu?

Crina, în vârstă de unsprezece ani, miza pe o apariție eco-radicală: avea ochelari verzi și-și ținea părul șaten-deschis împletit. Dacă Dinu era cel mai frumos din familie, ea era cea mai deșteaptă.

– Nu, am răspuns. Habar n-avem.

Crina s-a uitat pe deasupra ochelarilor ei cu rame verzi.

– A auzit vreunul dintre voi de Bluzie Steenberg?

– Cântăreața aia cu păr roz care-ți place? a întrebat Dinu.

– Aia care produce muzică în propriul garaj, în California de Nord?

Crina a dat din cap că da.

– Părul ei e violet săptămâna asta, a zis ea. Dar da.

– Și? am zis eu. Ce legătură are cu noi?

– Se pare că Bluzie e cam tocilară și se joacă pe calculator. Mai țineți minte prezentarea pe care ați postat-o pe YouTube, pentru jocul ăla plasat în Londra romană? Bluzie vă adoră și chiar vă pomenește numele în ultima ei piesă.

– Glumești, am zis.

– Nu. Cântecele se numește *Vreau înapoi*, iar un vers zice „Duceți-mă înapoi, Alex și Dinu; aș merge oriunde cu voi...”

Dinu rânjea ca un idiot, dar eu tot nu reușeam să pricep.

– Suntem brusc șmecheri pentru că o fată de șaispe ani a scris un cântec despre prezentarea noastră de pe Youtube pentru un joc pe calculator?

Crina și-a dat ochii peste cap.

– Bluzie are cincizeci de milioane de persoane care o urmăresc și mii de oameni îi folosesc melodiile pe aplicația aia muzicală. Toată

lumea o adoră, de la copii de grădiniță la adolescenți și bunicuțe. Puteți găsi alt motiv pentru care toată lumea din școală vă consideră șmecheri?

Eu și Dinu ne-am uitat unul la altul.

– Doar nu credeți că se întâmplă asta pentru că ați fost înapoi în timp, nu? a zis ea.

Mie mi-a picat fața și lui Dinu i s-au bulbucut ochii.

Cumva, surioara lui enervantă ne descoperise secretul bine păzit.

Dar cum?

3

Vreau înapoi

Anul trecut, eu și Dinu am fost cumva puși laolaltă pentru că eram amândoi nou-veniți la Wandsworth Academy.

Eu mă mutasem la școala asta în septembrie, iar el a apărut cu puțin timp înainte de Crăciun. Nu ne vedeam doar de luni până vineri, ci și duminicile, pentru că s-a întâmplat să frecventăm aceeași biserică din Battersea: Biserica Ortodoxă Grecească Sfântul Nectarie, sfântul protector al albinelor. Merg la acea biserică pentru că locuiesc cu bunica mea, care e grecoaică. Familia lui Dinu merge acolo pentru că preoții țin o parte din slujbă în limba română.

Poate pentru că mă știa de la biserică, sau poate pentru că e cel mai mare dintre copiii de vârsta noastră, iar eu, cel mai mic, Dinu a început să-mi șterpelească în fiecare dimineață punga de chipsuri.

Deci lucrurile arătau destul de sumbru pentru mine la începutul anului.

Apoi un bogătan pe nume Solomon Daisy mi-a oferit cinci milioane de lire sterline ca să mă întorc în timp și să găsec o fată din Londra romană. Trebuia doar să nu mă abat de la trei reguli:

1. Pleci gol și tot gol te întorci.